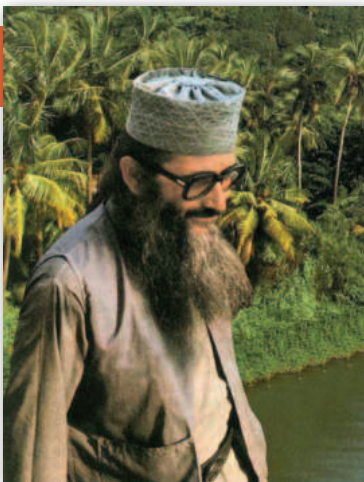

Ιεραπόστολος

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»

Περιεχόμενα

- 363 | Ανέγερση Ίερού Ναού καί Πρεσβυτερίου
στό χωριό Μουλόμπα
- 366 | Η Όρθοδοξία στην πολύπαθη Ρουάντα
- 372 | Μάννα ζωής ή αγάπη σας
- 374 | Βαπτίσεις στην Κανάγκκα
- 378 | Μιά νέα αρχή στο Άνατολικό Κονγκό
- 382 | Οί Μανιάτι γνωρίζουν τήν Όρθοδοξία
- 386 | Ό Μέγας Άλέξανδρος καί ή φυλή Τουρκάνα
τής Κένουα
- 394 | Μία άληθινή ιστορία άπό τά χρόνια
του παπα-Κοσμά
- 398 | Πνευματικά άπανθήματα -
Πυξίδα σε χαλεπούς καιρούς

Μπορείτε νά καταθέτετε τήν βοήθειά σας σε έναν
άπό τούς τρεις τραπεζικούς λογαριασμούς.

1. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

235/296004-49

IBAN: GR940110235000023529600449

SWIFT (BIC): ETHNGRAA

2. ALPHA BANK

479-002101-029168

IBAN: GR3401404790479002101029168

3. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

5231-013724-415

IBAN: GR5001722310005231013724415

ierapostolos.gr

iersyn@iersyn.gr

Ιεραπόστολος

Ιεραπόστολος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
"Έτος ΛΕ" - Άρ. τεύχ. 137
Άπρίλιος - Ίούνιος 2024

Διεύθυνση:
Ίεραποστολικός Σύνδεσμος
«Άγιος Κοσμιάς ό Αιτωλός»
Όδός Λαγκαδά 190,
Τ.Κ. 564 36 Σταυρούπολη
Θεσσαλονίκη - Greece

Άναγνωρισμένο Σωματείο
Άπόφ. Πρωτοδ. Θεσ/νίκης,
Άρ. 684/1990, Κωδικός 2406

Ίδρυτής: † Γεώργιος Δ. Άσλανίδης

Έκδότης: Τά μέλη
του Διοικητικού Συμβουλίου

Άσλανίδης Δημήτριος
Πρόεδρος

Άσλανίδης Εϋθύμιος
Άντιπρόεδρος

Κατσαρός Κωνσταντίνος
Γεν. Γραμματέας

Κωνσταντινίδης Δημήτριος
Ταμίας

Σιδηροπούλου Θεοδώρα
Α΄ Μέλος

Μπαρέκας Βασίλειος
Β΄ Μέλος

Σαραφείδης Γεώργιος
Γ΄ Μέλος

Ώρες Γραφείου:
8.30 π.μ. - 16.00 μ.μ.

Τηλέφωνα έπικοινωνίας:
2310 606920, 602602
FAX 2310 606920

Τό περιοδικό ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΩΡΕΑΝ

Στοιχοθεσία, ένθήσεις, άποχρωματισμοί,
έκτύπωση, βιβλιοδεσία:
ΧΡΩΜΟΤΥΠΙ Α.Ε. • Τηλ. 2310 951620

Κόστος τεύχους: 1,50 ευρώ

Άνέγερση Ίερού Ναού καί Πρεσβυτερίου διό χωριό Μουλόμπα

Μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί μέ τίς εὐχές καί εὐλογίες τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β΄, ξεκίνησε ἡ ἀνέγερση νέου Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς καί Πρεσβυτερίου στό χωριό Μουλόμπα, τό ὁποῖο ἀπέχει 80 χιλιόμετρα ἀπό τό Κολουέζι καί στερεῖται ἐδῶ καί πολλά χρόνια Ἐκκλησίας.

Ἔως πρό τινος, ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνταν μέσα σέ μία αἶθουσα σχολείου, τήν ὁποία προετοιμαζαν ὁ Κατηχητής μαζί μέ τούς Χριστιανούς, γιά νά μπορέσει νά τελέσει τό μυστήριο ὁ Ἱερέας καί νά κοινωνήσουν οἱ πιστοί τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου μας. Μόνιμος ἐφημέριος δέν ὑπῆρχε καί διάφοροι Ἱερεῖς ἐξυπηρετοῦσαν περιστασιακά τίς λειτουργικές ἀνάγκες τῆς Ἐνορίας, γιά νά μποροῦν νά συμμετέχουν οἱ χριστιανοί μας.

Ὅταν κάποιος Ἱερέας δέν μποροῦσε νά τελέσει τήν Θεία Λειτουργία τήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, ὁ ὑπεύθυνος Κατηχητής, μαζί μέ ὄλους τούς Χριστιανούς, τελοῦσαν τήν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καί ἔπειτα ξεκινοῦσε τό κήρυγμα καί ἡ κατήχηση. Ἔτσι,

ὑπῆρχε μία συνέχεια στό ποιμαντικό ἔργο, ὥστε ἡ Ἐνορία νά μπορεῖ νά ὑπάρχει καί νά κρατάει ψηλά τό φρόνημα τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν μας.

Ὅμως, ὁ Θεός εὐδόκησε καί πρόσφατα χειροτονήθηκε ἕνας Ἱερέας ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κατάνγκας κ. Μελέτιο. Θά εἶναι πλέον ὁ μόνιμος ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί θά ἐξυπηρετεῖ τίς διάφορες ἀνάγκες τῶν Χριστιανῶν μας, ὑλικές καί πνευματικές.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνοίγεται σιγά-σιγά καί σέ ἄλλες περιοχές τῆς ἐπαρχίας Κατάνγκας καί χρειάζεται συνεχῆς ποιμαντική μέριμνα, γιά νά μπορέσει νά βοηθήσει τούς ἀνθρώπους καί νά γνωρίσουν περισσότερο τό ἔργο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

Δέν εἶναι καθόλου εὐκολο νά παρακολουθεῖς στίς ἀπομακρυσμένες περιοχές τό ἔργο πού ἐπιτελοῦν οἱ Ἱερεῖς μας. Τά χιλιόμετρα πολλά, οἱ καιρικές συνθήκες ἀσχημες, οἱ δρόμοι σέ ἄθλια κατάσταση καί οἱ διάφοροι κίνδυνοι πού ἐγκυμονοῦν δυσχεραίνουν τό ποιμαντικό ἔργο μας. Προσπαθοῦμε, ἀνησυχοῦμε καί ἐνδιαφερόμαστε, παρακολουθώντας ἔστω καί ἐκ τοῦ μακρόθεν τήν πορεία τῆς κάθε Ἑνορίας καί δίνουμε λύσεις στά διάφορα προβλήματα πού προκύπτουν.

Εἶναι σημαντικό νά τονίσουμε ὅτι τά ἔργα ἐδῶ στό Κονγκό δέν μποροῦν νά προχωρήσουν μέ εὐκολία, γιατί οἱ συνθήκες, ὁ τρόπος ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί τό τεχνολογικό ἐπίπεδο τῆς χώρας εἶναι 50 χρόνια πίσω ἀπό τίς ἄλλες εὐρωπαϊκές χώρες. Ὅπως καταλαβαίνετε, γιά νά μπορέσει νά προχωρήσει ἕνα ἔργο, χρειάζεται μέγανος κόπος, χρόνος καί τά διπλάσια χρήματα, ὥστε νά μπο-

ρέσει νά ὀλοκληρωθεῖ.

Σέ τοῦτο τό σημεῖο, θά θέλαμε νά εὐχαριστήσουμε τόν Ἱεραποστολικό Σύνδεσμο «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός», τά μέλη του ἀλλά καί ὅλους τούς δωρητές πού ὅλα αὐτά τά χρόνια μέ ἀγάπη ἀνταποκρίνονται στίς διάφορες ἀνάγκες μας καί ταπεινά εὐχόμεθα σέ ὅλους ὁ Ἄναστάς Κύριός μας νά τούς εὐλογεῖ καί νά εὐδώνει τό θεάρεστο ἔργο τους καί ὅλους ὅσοι ἔρχονται ἀρωγοί στό μέγανος ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς.

Εὐελπιστοῦμε, γιά μία ἀκόμη φορά, στήν εὐαισθητοποίηση τῶν δωρητῶν καί εὐεργετῶν τοῦ Συνδέσμου σας στήν πολύτιμη οἰκονομική σας στήριξη, γιά νά μπορέσουμε νά φτάσουμε στήν ὀλοκλήρωση αὐτῆς τῆς Ἑνορίας καί γιά νά δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στήν ἐσχατία τῆς Ἀφρικῆς.

† Ὁ Κωνσταντιανῆς Κοσμάς

Ἡ Ὀρθοδοξία στήν πολύπαθη Ρουάντα

Ἱστορική χαρακτηρίστηκε ἡ πρόσφατη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας νά ἀποσπάσει τήν Ρουάντα ἀπό τήν Μητρόπολη Μπουρούντι καί νά τήν καταστήσει νέα ἀνεξάρτητη Ἐπισκοπή.

Ἡ Ὀρθοδοξία, στήν πολύπαθη ἀπό τόν ἐμφύλιο τοῦ 1994 Ρουάντα, ξεκίνησε οὐσιαστικά τό 2013 ἀπό τόν πρῶν Μητροπολίτη Μπουρούντι καί σημερινό Μητροπολίτη Σωζούσας κ. Ἰννοκέντιο. Αὐτός χειροτόνησε δέκα Ἱερεῖς, τρεῖς διακόνους, τέσσερις ὑποδιακόνους, ἔκτισε τούς πρῶτους τρεῖς Ἱ. Ναούς καί δημιούργησε δέκα ἱεραποστολικές Κοινότητες. Ὅμως, τήν 1^η Δεκεμβρίου 2023 λόγω τῆς ἀσθενείας του ὑπέβαλε τήν παραίτησή του.

Ίστορική χαρακτηρίστηκε ή πρόσφατη απόφαση τής Ίερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας νά ἀποσπάσει τήν Ρουάντα ἀπό τήν Μητρόπολη Μπουρούντι καί νά τήν καταστήσει νέα ἀνεξάρτητη Ἐπισκοπή.

Ἡ Ὁρθοδοξία, στήν πολὺπαθη ἀπό τόν ἐμφύλιο τοῦ 1994 Ρουάντα, ξεκίνησε οὐσιαστικά τό 2013 ἀπό τόν πρῶν Μητροπολίτη Μπουρούντι καί σημερινό Μητροπολίτη Σωζούσας κ. Ἰννοκέντιο. Αὐτός χειροτόνησε δέκα Ἱερεῖς, τρεῖς διακόνους, τέσσερις ὑποδιακόνους, ἔκτισε τούς πρῶτους τρεῖς Ἱ. Ναούς καί δημιούργησε δέκα ἱεραποστολικές Κοινότητες. Ὅμως, τήν 1η Δεκεμβρίου 2023 λόγω τής ἀσθενείας του ὑπέβαλε τήν παραίτησή του.

Στίς 15 Φεβρουαρίου 2024 ἔγινε ή ἐκλογή τοῦ νέου Μητροπολίτου Ἰσαάκ, πού θά ἔχει τήν πνευματική εὐθύνη μόνο γιά τό Μπουρούντι. Σ' αὐτή τήν ἀπόφαση ὀδηγήθηκε τό Πατριαρχεῖο καί λόγω τῶν δυσμενῶν σχέσεων τῶν γειτονικῶν κρατῶν Μπουρούντι καί Ρουάντας. Μάλιστα τελευταῖα τό Μπουρούντι ἔχει κλείσει τά σύνορα μέ τήν Ρουάντα, κατηγορώντας την γιά ἐπιθετική στάση ἀέναντι στήν ἑδαφική κυριαρχία του.

Δυστυχῶς ή μικρή Τοπική Ἐκκλησία τής Ρουάντας ὑπέστη

ἴσως τήν μεγαλύτερη ζημιὰ ἀπό τήν εἰσβολή τῶν Ρώσων. Αὐτοὶ δημιούργησαν σχίσμα καί ἀπέσπασαν ἕξι ἱερεῖς καί ἕναν διάκονο. Κι ἂν δέν μπόρεσαν νά πάρουν κανένα ναό, πῆραν κάποιους χριστιανούς. Ἄκαρδοι καί ἄσπλαγχνοι οἱ ψευδάδελφοὶ Ρῶσοι, δέν λυπήθηκαν αὐτό τόν λαό πού ὑπέφερε ἀπό τόν αἱματηρό διχασμό, ὁ ὁποῖος ἐξελίχθηκε στόν φοβερότερο ἐμφύλιο πόλεμο ὅλης τής ἀνθρωπότητας, μέ 2.000.000 θύματα. Πῆγαν καί δημιούργησαν νέο διχασμό καί σχίσμα στήν Ρουάντα καί σ' ὅλη τήν Ἀφρική.

Τήν πολὺπαθη αὐτή Τοπική Ἐκκλησία ἀγκάλιασε μέ πατρική ἀγάπη ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος ἀπό τήν πρώτη ἐπίσκεψή του στίς 27-31 Ὀκτωβρίου 2022. Ἔτσι μέσα στήν ἄπειρη ἀγάπη του καί τήν εὐθύνη του γιά τό μικρό ποῖμνιο τοῦ Χριστοῦ στήν Ρουάντα, ὁ Μακαριώτατος ἤχθη στήν ἀπόφαση νά δημιουργήσει ἀνεξάρτητη Ἐπισκοπή.

Δεύτερη σημαντική ἀπόφασή του ἦταν ή τοποθέτηση τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μπουκόμπας καί Δυτικῆς Τανζανίας κ. Χρυσοστόμου ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου τής νεοσύστατης Ἐπισκοπῆς Ρουάντας «ἔως τής ἐκλογῆς καί καταστάσεως τοῦ Ποιμε-

νάρχου αυτής». Αμέσως μετά τον διορισμό του ως Πατριαρχικού Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπισκοπῆς Ρουάντας ὁ Ἐπίσκοπος Μπουκόμπας ἐπικοινωνήσε μέ τούς Ἱερεῖς τῆς Ρουάντας καί ζήτησε νά ἐνημερωθεῖ γιά τήν κατάσταση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουάντας, ὥστε νά προετοιμασθεῖ ἡ ἐπίσκεψή του ἐκεῖ.

Ἄμεσα δύο Ἱερεῖς ἀπό τήν Ρουάντα, ὁ π. Νικόλαος καί ὁ π. Παναγιώτης ἐπισκέφθηκαν τήν Μπουκόμπα καί εἶχαν συνάντηση μέ τόν Ἐπίσκοπο Μπουκόμπας, τόν ὁποῖον ἐνημέρωσαν σχετικά. Δόξασαν τόν Θεό, πού ἄκουσε τίς προσευχές τους καί τούς ἔστει-

λε Ἐπίσκοπο, καί εὐχαρίστησαν τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας γιά τήν ἀγάπη του. Ἐξέφρασαν μάλιστα τήν χαρά τους, πού μιά παλαιά καί μεγάλη Ἐπισκοπή θά τούς βοηθήσει. Οἱ δύο γειτονικοί λαοί ζοῦν μεταξύ τους εἰρηνικά καί ἀνήκουν στήν Ἐνωμένη Ἀνατολική Ἀφρική. Ὅταν παλαιότερα ἡ Ρουάντα εἶχε προβλήματα ἡ Τανζανία φιλοξένησε χιλιάδες πρόσφυγες καί συμπαραστάθηκε στόν πονεμένο γειτονικό λαό της.

Τέλος, συμφωνήθηκε νά πραγματοποιηθεῖ ἡ πρώτη ἐπίσκεψη τοῦ νέου Ἐπισκόπου, ὥστε νά ὑποβάλει τά σέβη του στήν Κυβέρνηση τῆς Ρουάντας, νά ἐπισκεφθεῖ τό μνημεῖο τῆς Γενοκτονίας τοῦ 1994, νά συναντηθεῖ μέ τούς Ἱερεῖς, νά ἐπικοινωνήσει μέ τόν Ὁρθόδοξο λαό καί νά τελέσει Θεία Λειτουργία, γιά νά μεταφέρει τίς εὐχές καί τήν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου.

Στίς 26 Ἀπριλίου ὁ κλῆρος καί ὁ λαός τῆς Ρουάντας ὑποδέχθηκαν μέ μεγάλη χαρά τόν Πατριαρχικό Ἐπίτροπο, τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μπουκόμπας κ. Χρυσόστομο, στόν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου τῆς πόλεως Ρουαμαγκάνα, προάστιο τῆς πρωτεύουσας Κιγκάλι, ὅπου τελέστηκε Δοξολογία.

Ἀκολούθησε ἐθιμοτυπική ἐπί-

σκεψη του Θεοφιλεστάτου στίς ἀρχές του Κράτους της Ρουάντας. Ὁ Ἐπίσκοπος μετέφερε τίς εὐλογίες του Μακαριωτάτου Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου καί παρέδωσε τό διοριστήριο γράμμα του νέου Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ρουάντας, παρουσιάζοντας ταυτόχρονα τούς στόχους της ποιμαντικῆς παρουσίας του πού θά εἶναι «ἡ ὀργάνωση της νέας Ἐπισκοπῆς Ρουάντας καί ἡ ἐνότητα τῶν μελῶν της». Ζήτησε μάλιστα τήν βοήθεια του Κράτους στήν ἀνέγερση Ἱ. Ναοῦ καί στήν ἐγκατάσταση τῶν γραφείων της Ἐπισκοπῆς στήν πρωτεύουσα Κιγκάλι. Παρουσίασε σάν μεγάλο πρόβλημα τό σχίσμα πού δημιούργησαν οἱ Ρῶσοι στήν Ἐκκλησία της Ρουάντας.

Ἡ Ὑπουργός Καλῆς Διοίκησης κ. Usta Kaitesi ἐξέφρασε τήν χαρά της καί τήν ικανοποίηση του Κράτους γιά τήν ἴδρυση της ἀνεξάρτητης Ὁρθόδοξης Ἐπισκοπῆς Ρουάντας. Τόνισε τήν συμπαράστασή πού θά ἔχει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπό τό Κράτος καί δήλωσε ὅτι τό Κράτος θά ἐργασθεῖ γιά τήν ἐνότητα καί δέν πρόκειται νά ἀναγνωρίσει καμιά Ρωσική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὁ Ἐπίσκοπος ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τήν συνεργασία καί εὐχήθηκε τήν εὐλογία του Θεοῦ καί κάθε πρόοδο στό Κράτος της Ρουάντας. Ἐπίσης, ὁ Ἐπίσκοπος

μέ τήν συνοδεία του ἐπισκέφθηκαν τόν Δήμαρχο της πόλεως κ. Mbonyumununyi Radjab, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τήν ἀπόκτηση Ποιμένα της Ἐπισκοπῆς Ρουάντας καί δήλωσε τήν συμπαράστασή του στό θέμα της ἐνότητας.

Ἀναπάντεχη καί εὐχάριστη ἦταν ἡ συνάντηση του Θεοφιλεστάτου κ. Χρυσοστόμου μέ Ἕλληνες της Ρουάντας, πού δραστηριοποιοῦνται κυρίως στό ἐμπόριο καί ἐξέφρασαν τήν πρόθεσή τους νά ὑποστηρίξουν τήν δημιουργία Ναοῦ στό Κιγκάλι καί νά συνδράμουν στήν ἀγορά ἐξοπλισμοῦ του Νοσοκομείου

μας στην Μπουκόμπα. Στην Ίεραποστολή μιμούμαστε τό παράδειγμα του Ἄποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος ὅπου πήγαινε ἀπευθυνόταν στους ὁμογενεῖς του Ἰουδαίους. Ὁ δέ παπα-Κοσμᾶς Γρηγοριάτης, Ίεραπόστολος τοῦ Κονγκό, τόνιζε τήν ἀνάγκη τῶν Ίεραποστόλων νά ἀσχοληθοῦν καί μέ τούς Ἑλλήνες ὁμογενεῖς, πού μποροῦν νά ἀποτελέσουν τήν βάση γιά τήν Ίεραποστολή πρὸς τούς ἰθαγενεῖς.

Στά πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς περιοδείας ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ρουάντας Ἐπίσκοπος Μπουκόμπας κ. Χρυσόστομος ἐπισκέφθηκε Ἐνορίες, ὅπου λειτούργησε καί ἐπικοινωνήσε μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ. Τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου λειτούργησε στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ

Ἀγιορείτου στό Rwabitazi στήν περιοχή τῆς Ἀνατολικῆς Ρουάντας. Ἦταν ἡ πρώτη Θεία Λειτουργία καί οἱ χριστιανοί ἔτρεξαν στόν Ναό νά δοῦν τόν νέο Ἐπίσκοπό τους. Δίπλα ἀπό τόν μικρό αὐτό Ναό κτίζεται ἕνας τεράστιος Ναός μέ τήν βοήθεια ὀρθοδόξων τῆς Ρουμανίας. Στήν συνέχεια μαζί μέ τούς ἄνδρες πῆγε στόν δρόμο ὅπου τό τελευταῖο Σάββατο τοῦ μήνα γίνεται κοινωνική ἐργασία. Συνάντησε τόν Δήμαρχο τῆς πόλεως καί εὐλόγησε τήν κοινωνική ἐργασία. Τήν Κυριακή τῶν Βαΐων λειτούργησε στόν Ναό τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Rwamagana. Οἱ πιστοί πού κατέφθασαν ἀπό κάθε γωνιά τῆς Ἐπαρχίας αὐτῆς γιά νά παραστοῦν στήν Θεία Λειτουργία,

συμμετείχαν στην γιορτή υποδοχής που οργανώθηκε από τον Καλλιτεχνικό Σύλλογο που δημιούργησε ο Υποδιάκονος Αναστάσιος. Νέοι με παραδοσιακές στολές παρουσίασαν χορούς και τραγούδια από την πλούσια πολιτιστική παράδοση του λαού της Ρουάντας. Μετά την Ακολουθία του Νυμφίου έγινε η Ίερατική Σύναξη, όπου συμμετείχαν οι Ίερείς, διάκονοι, υποδιάκονοι και

αναγνώστες της Ίπισκοπής. Ο Ίπίσκοπος άκουσε από τό τόμα όλων τά ζητήματα της Ίεραποστολής στον Ίεραποστολικό άγρό της Ρουάντας και έδωσε οδηγίες για την καλύτερη επίτευξη του έργου κάθε έργάτου του Χριστού. Η Σύναξη ολοκληρώθηκε με κοινή Τράπεζα, όπου δόθηκε τό μήνυμα της ένότητας και της κοινής πορείας.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΑΝΤΑΣ

Στην Άφρική είναι πολύ συχνό τό φαινόμενο των άστεγών παιδιών. Η μητέρα, όταν δέν θέλει ένα παιδί, λέει, «είναι του διαβόλου» και τό διώχνει. Τά παιδιά αυτά ζούν μέσα στον δρόμο και κάνουν "πράγματα του δρόμου". Ίδιαίτερα στην Ρουάντα τό πρόβλημα αυτό είναι πολύ έντονο.

Άποφασίσαμε λοιπόν, στά πλαίσια του ίεραποστολικού έργου στην Ρουάντα, νά βοηθήσουμε τά παιδιά του δρόμου, που έρχονται και κοιμούνται στό προαύλιο του Ί. Ναού των Άγίων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου Ρουαμαγκάνας.

Σκοπός μας είναι νά τούς δίνουμε φαγητό κάθε μεσημέρι και νά βρούμε ένα στεγασμένο χώρο, όπου θά διαμένουν, θά πηγαίνουν σχολείο και θά έχουν την ανάλογη φροντίδα από κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό.

Ζητούμε την προσευχή σας, για την εύόδωση αυτού του δύσκολου έγχειρήματος. Κάνουμε έκκληση, κυρίως σέ εκπαιδευτικούς, που γνωρίζουν την άγγλική γλώσσα, νά προσφέρουν την βοήθειά τους με προσωπική έθελοντική εργασία στην όργάνωση και λειτουργία αυτού του οίκοτροφείου. Άλλά και σέ κάθε άγαπώσα καρδιά, που θά ήθελε νά προσφέρει μιá ζεστή άγκαλιά σ' αυτά τά παιδιά, που τόσο την έχουν στερηθεί!

Μάννα ζωής ή αγάπη σας

Στήν Ἐπισκοπή μας χάρη στήν δική σας αγάπη καί στήριξη, λειτουργεῖ ἡ κλινική μας.

Μάλιστα τά τρία τελευταῖα χρόνια ἔχουμε ἐφαρμόσει ἕνα πρόγραμμα γιά τά ὑποσιτισμένα παιδιά.

Ἀλήθεια, ποτέ μου δέν εἶχα σκεφτεῖ πόσα στόματα θά κρέμονται ἀπό ἕνα κουτί γάλα...

Ἀπό μικρός αγάπησα τόν μοναχισμό καί τήν Ἱεραποστολή καί μία ἐρώτηση ἀπό τίς πολλές πού ἔκανα ἦταν ἡ παρακάτω:

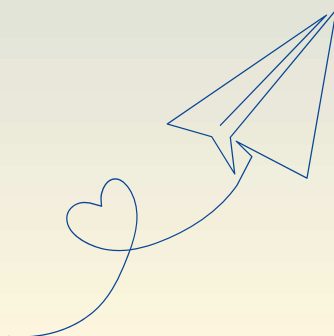
-«Γέροντα, θέλω νά πάω στήν Ἱεραποστολή».

-«Ἱεραποστολή σημαίνει πείνα κοινή! Ὅ,τι ζεῖ ὁ κόσμος, θά τό ζήσεις στό πολλαπλάσιο!», μου ἀπάντησε.

-«Ἀντέχω», ἀπάντησα μέ θάρρος ἄγνοιας.

Τούτη ἡ ἀπάντηση ἔμελλε νά μέ κυνηγáει πάντα.

Ντρέπομαι πού τό λέω. Δέν πείνασα ἐγώ. Ἴσως ἐλάχιστες φορές. Εἶδα, ὅμως, μωρά νά κλαῖνε ξέψυχα ἀπό τήν κατάρα αὐτή. Εἶδα μαστούς γυναικῶν,

σάν κρεμασμένους ἄδειους δερμάτινους ἄσκους, νά στάζουν μετὰ βίας γάλα. Εἶδα γέρους νά σπρώχνουν τό ρύζι στὸν νεότερο, γιὰ νά ἔχει ἐλπίδα ζωῆς. Καί ὅσο καί νά εἶχα φάει, πεινοῦσα. Πεινοῦσα σάν ζῶο. Οὐρλιαζα στήν μοναξιά μου.

Ἐπιτέλους, ὅμως, εἶδα καί μάτια νά γυαλίζουν στήν ὄψη ἑνὸς κουτιοῦ γάλακτος. Χέρια νά ἀρπάζουν τὴν ζωή. Γλώσσες πού λαίμαργα ἔγλειφαν τό πέραξ τοῦ στόματος, γιὰ νά πάρουν κάθε ἴχνος τροφῆς πού ἔμεινε παράνομα ἐκεῖ. Χόρτασα, βλέποντας τὰ παιδιά μου νά χορταίνουν. Γλυκάθηκε ἡ ψυχὴ μου στήν θέα μιᾶς κοιλίτσας πού φούσκωσε, προσφέροντας ὕπνο βαρὺ σέ ἕνα μωρό.

Θέλω πραγματικά μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου νά πῶ ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ σέ ὅλους ἐσᾶς, πού στηρίζετε τό ἔργο τῆς Ἐπισκοπῆς μας, γιατί εἴσαστε μία ἀνάπαυλα στήν ριζωμένη πείνα. Μία σταγόνα στήν θάλασσα τῆς ἀπελπισίας, πού ὅμως φτάνει γιὰ νά ἀλλάξει τό χρῶμα της. Ἀπὸ μαύρη νά γίνει λευκή. Ἀπὸ πικρὴ νόστιμη. Ἀπὸ θανατερὴ γεμάτη ζωὴ. Ἀπὸ ἄγευστη νόστιμη ὡς ἡ Μεταλαβιά.

Εὐχαριστῶ, συνοδοιπόροι μου!

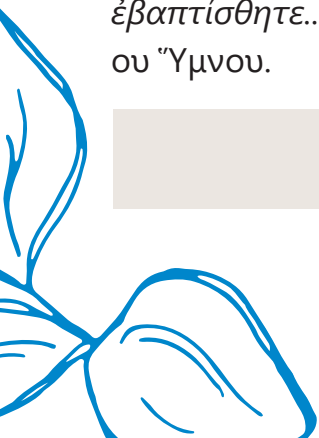
† Ὁ Τολιάρας καὶ Νοτίου Μαδαγασκάρης Πρόδρομος

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΑΝΑΝΓΚΑ

Οι Δεσποτικές έορτές της Έκκλησίας, δηλαδή εκείνες που συνδέονται με τὰ λυτρωτικά γεγονότα της ζωής του Ίησού Χριστού και μᾶς θυμίζουν «τούς ποταμούς τῶν χαρίτων και εὐεργεσιῶν, τούς οποίους ἐξέχεεν εἰς τόν κόσμον ὁ Μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ διά τῆς ἐνσάρκου Του οἰκονομίας» (Ἅγιος Νικόδημος Ἁγιορείτης), ἀποτελοῦν τόν κεντρικό ἄξονα τῆς λατρευτικῆς ζωῆς μας.

Μάλιστα, σύμφωνα μέ τήν χριστιανική παράδοση, τό βάπτισμα πρέπει νά δίδεται σέ ὅλους τους κατηχούμενους μαζί κατά τό Μέγα Σάββατο ἢ κατά τίς δεσποτικές έορτές κατά τίς ὁποῖες ψάλλεται τό «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε..» ἀντί τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου.

Κατά τήν ἀρχαία αὐτή τάξη, λοιπόν, τελέστηκαν φέτος ἑκατοντάδες βαπτίσεις στήν Ἱερά Μητρόπολη Κανάνγκας τόσο τήν παραμονή τῶν Θεοφανείων ὅσο καί τό πρωί τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Οἱ κατηχούμενοι, ἐφαρμόζοντας τίς ὁδηγίες πού τούς εἶχαν δοθεῖ, ἔπρεπε νά βρίσκονται ἀπό τό πρωῖ στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἀνδρέου Κανάνγκας.

Πράγματι, μικροί, μεγάλοι, οἰκογένειες ὁλόκληρες οἱ «πρός τό φῶτισμα εὐτρεπιζόμενοι», κατέφθναν ἀπό νωρίς γιά νά ξεκινήσει τό μεγάλο πανηγύρι. Ἄλλωστε μέ πόση λαχτάρα περιμέναν τήν ἡμέρα αὐτή.

Μετά τήν κατήχησή τους ἤρθε ἡ ὥρα γιά νά βαπτισθοῦν.

Οἱ καλοί κατηχητές κάνουν καλά τήν δουλειά τους. Σήμερα μέ ἐπικεφαλῆς τόν π. Φιλόθεο τούς καταγράφουν σέ καταστάσεις, βάζουν δίπλα τά ὀνόματα πού θα λάβουν και τούς δίνουν τίς σχετικές ὁδηγίες.

Ὅλα ὀργανωμένα καί τακτοποιημένα. Τό μεγάλο σταυρόσχημο βαπτιστήριο πού ὁ ἀείμνηστος Ἱεραπόστολος π. Χαρίτων Πνευματικάκης δημιούργησε καί βάπτισε χιλιάδες ἰθαγενῶν, συνεχίζει τήν ἀποστολή του.

Τώρα ὁ νέος π. Χαρίτων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κανάνγκας, βάζει «Εὐλογητός» γιά νά ξεκινήσει τό λαμπρό καί συγκινητικό γεγονός. Δέν εἶναι εὐκόλο νά μεταφερθοῦν τά συ-

ναισθήματα και όλο τό σκηνικό πού παρουσιάζει ό έξωτερικός χώρος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Συγκλονισμός δημιουργεῖται κατά τήν ὥρα τῶν έξορκισμῶν. «Ἀποτάσσομαι τόν Σατανᾶ», φωνάζουν ὄλοι μαζί. «Συντάσσομαι τόν Χριστό» πιά δυνατά. Καί ὕστερα ἡ ὁμολογία τῆς Πίστεως: «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν Πατέρα Παντοκράτορα...». Καί ἀρχίζουν οἱ βαπτίσεις.

ρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου». Ντύνονται μέ τούς λευκοῦς χιτῶνες καί φοροῦν τούς σταυρούς τους.

Ἔψαλαν τό «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα» στά γαλλικά καί στά ἑλληνικά. Δέν χορταίνεις νά τούς βλέπεις καί νά τούς καμαρώνεις. Νιώθεις τό φῶς τοῦ Χριστοῦ νά θωπεύει τούς νεοφωτίστους.

Ναί, ἀστράφτουν οἱ ψυχές

Πρῶτα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κανάνγκας κ. Χαρίτων μέ μεγάλη συναίσθηση, εὐλάβεια βαπτίζει «Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...» καί στήν συνέχεια οἱ Ἱερεῖς πού πλαισιώνουν τό ἅγιο βαπτιστήριο.

Στήν συνέχεια οἱ νεοφώτιστοι λαμβάνουν καί τό Μυστήριο τοῦ Ἁγίου Χρίσματος: «Σφραγίς δω-

τους καί ἀντανακλοῦν γύρω τό φῶς τοῦ Χριστοῦ. «Χριστέ, τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτίζον καί ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον...».

Πρῖν ὀλοκληρωθεῖ ἡ ἀκολουθία, ὁ Σεβασμιώτατος δίνει τήν εὐλογία του στόν Ἱεροκήρυκα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν καί μέλος τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ» π. Χριστοφόρο

Μυτιλήνη, πού βρίσκεται αυτό τό διάστημα στήν Κανάνγκα, νά πεί λίγα λόγια στους νεοφώτιστους γιά τήν σημασία τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, τήν προσοχή πού πρέπει νά δείξουν ὡς συνειδητά μέλη πλέον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας νά μήν “λερώσουν” τόν λευκό χιτῶνα τῆς ψυχῆς τους καί νά προετοιμαστοῦν, γιατί μετά τήν βάπτισή τους θά προσέλθουν γιά πρώτη φορά στό Ποτήριο τῆς Ζωῆς νά μεταλάβουν «Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ».

Μετά τό πέρας τῆς Ἀκολουθίας κάποια ζευγάρια ἐτοιμάζονται νά λάβουν καί τό Μυστήριο τοῦ Γάμου. Ὅλα εὐσχημόνως.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στήν Κανάνγκα δέχθηκε πρόσφατα στήν ἀγκαλιά της 400 περίπου νεοφώτιστους Ὁρθόδοξους ἀδελφούς. Ἄς προσευχηθοῦμε στόν Κύριο καί Θεό μας νά τούς φωτίζει καί νά τούς εὐλογεῖ καί ἄς εὐχηθοῦμε σέ ὅλους καλόν ἀγῶνα.

Δῶρα τοῦ Θεοῦ οἱ Δεσποτικές ἐορτές. Δῶρα πού θά ἀξιοποιηθοῦν, ἄν τά γιορτάζουμε χριστιανοπρεπῶς, «μή ἐν ζύμη παλαιᾶ, μηδέ ἐν ζύμη κακίας καί πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καί ἀληθείας» (Α΄ Κορ. ε΄,8).

Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως

Μιά νέα αρχή στο Ἀνατολικό Κονγκό

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, Χριστός Ἀνέστη.

Εἶναι χρόνια πού ἐπικοινωνῶ μέ τόν Ἱεραποστολικό Σύνδεσμο «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός», ἀλλά εἶναι ἡ πρώτη φορά πού γράφω ὡς Ἐπίσκοπος ἑνός νέου τόπου, τοῦ ὁποῦ ἡ διαποίμανση μου ἀνατέθηκε πρόσφατα. Κατ' οὐσίαν εἶναι ὁ τόπος ὅπου ἐδῶ καί τρία χρόνια διακονοῦσα ὡς Πατριαρχικός Ἐπίτροπος, σεπτῆ εὐλογία καί ἐντολῆ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου μας, κ.κ. Θεοδώρου Β'.

Ἐχοντας τήν συναίσθηση ὅτι τό φορτίο εἶναι μεγάλο ἀλλά καί ἡ χαρά καί ἡ γαλήνη πού σοῦ χαρίζει ἡ συνειδητοποίηση τοῦ γεγονότος, ὅτι γινόμαστε συνεργάτες καί μέτοχοι στήν θεμελίωση καί τό κτίσιμο μιᾶς νεοσύστατης Ἐπισκοπῆς στά ἀκριτικά σύνορα τοῦ Κονγκό καί στήν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς, ἀρχίζουμε πλέον νά ἐργαζόμαστε κάτω ἀπό μιᾶ νέα διάσταση, ἐκκλησιαστική ἀλλά καί ἱστορική.

Σέ ἕναν κόσμο δύσκολο, ξένο γιά ἐμᾶς, μέ διαφορετική κουλτούρα καί καταβολές κοινωνικές, ἠθικές, θρησκευτικές, καλούμαστε ἐμεῖς ὡς ἐλάχιστοι διάκονοι νά δώσουμε τήν μαρτυρία τῆς Πίστεως. Καλούμαστε ὄχι μόνο νά κτίσουμε ὅλες τίς ἀπαραίτητες ὑποδομές πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν ὁμαλή λειτουργία μιᾶς Ἐπισκοπῆς, ἀλλά καί νά οἰκοδομήσουμε τόν ψυχικό κόσμο τῶν ἀνθρώπων μας, ἀνθρώπων πού τώρα γνωρίζουν τήν ἀλήθεια, τήν ὁποία, ἴσως, θά ἔπρεπε νά εἶχαν γνωρίσει αἰῶνες πρῖν. Ἀλήθεια τήν ὁποία τοῦς στέρησε ἡ ἐδῶ λανθάνουσα ἱεραποστολική δράση ἄλλων δογμάτων, ἑκατοντάδες χρόνια πρῖν, πού ὡς γνωστόν ἔγινε ὑπό τήν σκιά τῆς βάνουσης ἀποικιοκρατίας καί τῆς ἀπάνθρωπης

σκλαβιάς, ἀλλά μέχρι σήμερα καί τῆς οικονομικῆς ἐκμετάλλευσης. Ὅλα αὐτά στό ὄνομα τῆς Χριστιανικῆς Ἐλευθερίας τοῦ σύγχρονου κόσμου μας.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀδελφοί μου, ἦλθε τώρα πιά καί σέ αὐτήν τήν ταλαιπωρημένη γωνιά τοῦ κόσμου, γιά νά δώσει τήν μαρτυρία τῆς ἀγάπης καί ὄχι τοῦ συμφέροντος.

Βρισκόμαστε ήδη στις άπαρχές ανέγερσης ενός δεύτερου νέου Ί. Ναού, του Αγίου Αθανασίου στο παραλίμνιο χωριό Tshomia της λίμνης του Άλμπερτ, όπου έξασφαλίσαμε πρόσφατα την κυριότητα μιάς μεγάλης έδαφικής έκτασης. Έδώ ελπίζουμε ότι σύν Θεῷ θά οικοδομήσουμε και τό πρώτο Ίεραποστολικό μας Κέντρο, μέ αυτόνομία στό νερό, σχολείο για τά προσφυγόπουλα (παιδιά έκτοπισμένα από τούς έμφυλίους πού μαστίζουν μέχρι και σήμερα τόν μαρτυρικό τόπο μας), κτίριο για φιλοξενία έθελοντών και κάποια κλινική για τήν προσφορά περιθαλψης και βασικής ιατρικής φροντίδας σέ άπορους συνανθρώπους μας.

Ο Ίερός Ναός είναι ύψιστης ιστορικής σημασίας, γιατί αποτελεί τόν πρώτο Όρθόδοξο Ναό στην περιοχή της λίμνης του Άλ-

μπερτ, μιά περιοχή πού μαστίζεται από τίς έπιδρομές άνταρτών σέ άμάχους, λεηλασίες, πυρπολήσεις χωριών, μά πάνω από όλα άπώλειες ζωών, πού δέν γνωρίζουν ηλικία ούτε χρόνο, καθώς γίνονται άπρόοπτα σέ άμάχους πληθυσμούς της ύπαιθρου.

Καλούμε όποιον έχει τήν δυνατότητα, νά βοηθήσει, έστω και μέ τό μαρτυρικό «δίλεπτο» πού του είναι διαθέσιμο, αλλά συγχρόνως είναι και άνυπολόγιστης άξίας, τόσο για τήν καρδιά του όσο και για τόν κόσμο μας.

Θερμές εύχαριστίες και πάλι στόν Ίεραποστολικό Σύνδεσμο «Άγιος Κοσμάς ό Αίτωλός» πού στέκεται δίπλα μας, ως συγγενής και άδελφός σύλλογος, αλλά και έχει δώσει ήδη τίς διαβεβαιώσεις, για τήν στήριξη του θεμελιώδους έργου πού έπιτελείται στην Έπισκοπή μας.

Σέ όλους ἐσᾶς, τούς ἀφανείς ἥρωες τοῦ ἀγῶνα μας, ταπεινά εὐχόμαι, ὁ Ἄναστάς Κύριός μας, νά χαρίζει Ἀνάσταση ψυχική σέ όλους σας καί στίς οἰκογένειές σας, ἀλλά καί χαρά καί ὑγεία κατ' ἄμφω, πρὸς δόξαν Τριαδικοῦ Θεοῦ καί Φῶς Ἀναστάντος Κυρίου στόν κόσμο μας.

† Ὁ Μπούνιας, Κισανγκάνι καί Ἀνατολικοῦ Κονγκό Πολύκαρπος

Στό παραλίμνιο οἰκόπεδο ὅπου θά ἀνεγερθοῦν Ἱ. Ναός καί πηγάδι.

Οί Μανιάτι γνωρίζουν τήν Ὁρθοδοξία

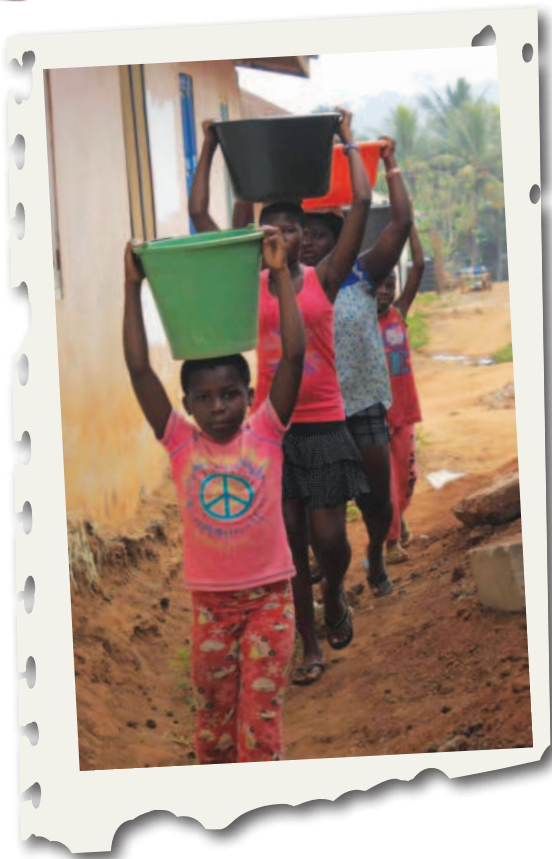

Ξεκινώντας ένα απόγευμα από τό Ἱεραποστολικό μας Κέντρο, κατηφορίσαμε πρὸς τὴν περιοχή Μλόα, ὅπου ἐπισκεφθήκαμε τὴν Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Νικολάου στό χωριό Σασαμάμπο. Τά μικρά παιδιά, βλέποντας τό αὐτοκίνητο τῆς Ἐκκλησίας νά πλησιάζει, πετάχτηκαν ἀπὸ τά σπίτια τους καί κουβαλώντας τά φυλλάδια μέ τούς ἀναστάσιμους ὕμνους ἔφτασαν στὸν Ἰ. Ναό. Τό καλωσόρισμά τους ἦταν μοναδικό! Ἐνας σύντομος πασχαλινός ὄρθρος τελοῦνταν ἀπὸ τούς μικροὺς «ἀγγέλους», πού εἶχαν μαζευτεῖ γύρω μας.

Ἄφου τούς μοιράσαμε, ὡς εὐλογία, εἰκονάκια τοῦ Ἁγίου Νικολάου μαζί μέ λίγα μπισκότα, καθίσαμε στήν σκιά ἑνός μεγάλου δένδρου, δίπλα ἀπό τήν γεώτρηση πού πρὶν ἀπό πέντε χρόνια ἔφτιαξε ἡ Ἰ. Ἐπισκοπή. Τό μάθημα ἄρχισε ἀλλά μέ διαφορετικούς ρόλους. Ἀφήσαμε τά παιδιά νά μιλήσουν. Μᾶς εἶπανε γιά τούς Ἁγίους πού ἔχουνε στό δωμάτιό τους, γιά τόν προσάτη τους Ἅγιο Νικόλαο, ἐνῶ δέν παρέλειψαν νά ἀναφερθοῦν καί στό χωριό τους, στήν καθημερινή τους ζωή καί στά παιχνίδια πού παίζουν μέ τούς φίλους τους.

Ἐπειτα, ἔχοντας μαζί μας ὀρισμένα ἀπό τά μεγαλύτερα παιδιά, ἐπισκεφθήκαμε τό κοντινό χωριό τῶν Μανιάτι. Προχωρώντας μέσα στήν ξερή ἀφρικανική φύση, ἤρθαμε ἀντιμέτωποι, γιά ἄλλη μιὰ φορά, μέ εἰκόνες τῆς θλιβερῆς καθημερινότητας. Ἡ παρατεταμένη ξηρασία δέν ἐπέτρεψε στίς λιγοστές καλλιέργειες καλαμποκιοῦ τῶν κατοίκων νά ἀναπτυχθοῦν, ἐνῶ τά ζῶα ἔφαχναν ἀπεγνωσμένα ἔστω γιά μιὰ μικρή λακουβίτσα μέ λίγα λασπόνερα. Πιο πέρα γυναῖκες καί παιδιά κουβαλοῦσαν κουβάδες μέ νερό γιά τίς ἀνάγκες τῶν οἰκογε-

νειών τους. Πόσα βήματα ή πόσα χιλιόμετρα άραγε διένυσαν αυτές οί πονεμένες αλλά ήρωικές ψυχές;

Άφοϋ περπατήσαμε για άρκετή ώρα, άρχισαν νά ξεπροβάλλουν ανάμεσα στά δένδρα τά άχυρένια σπιτάκια τών Μανιάτι. Πρόκειται για μιά φυλή παρόμοια μέ τούς Μασάϊ. Ζοϋνε άπομονωμένοι άπό τίς υπόλοιπες τοπικές φυλές, ένϋ δέν ύπάρχει όδικό δίκτυο πού νά συνδέει τό χωριό τους μέ τά υπόλοιπα γειτονικά χωριά.

Τά μάτια όλων μας έμειναν καρφωμένα στίς καλύβες. Φτιαγμένες άπό ξύλα και άχυρα έδεναν ταιριαστά μέ τό ξερό τοπίο, αλλά δέν θύμιζαν σέ τίποτα χώρους διαβίωσης ανθρώπων. Κι όμως... αυτές οί άχυροκαλύβες έκρυβαν μέσα τους ψυχές μέ πολλή αγάπη, ένθουσιασμό και χαρά. Άμέσως, ό φύλαρχος μάς καλωσόρισε και μάς γνώρισε και στούς υπόλοιπους κατοίκους.

Τά μικρά παιδιά στήν άρχή ήταν φοβισμένα, αλλά στήν συνέχεια γίναμε φίλοι, μάς ξενάγησαν στά σπίτια τους και μάς προσέφεραν φιλοξενία, ζητώντας μας νά μείνουμε μαζί τους.

Δίπλα σέ κάθε άχυρένιο σπίτι ύπήρχε και ένας περιφραγμένος χώρος για τά ζώα κάθε οικογένειας. Λίγες κότες και ένα μικρό κοπάδι άγελάδες άποτελοϋσαν τήν προσωπική τους περιουσία. Λιγοστά, θά έλεγε κάποιος κάτοικος του δυτικού κόσμου, αλλά και αυτά τά διατηροϋν μέ πολύ κόπο, προκειμένου νά πάρουν στήν συνέχεια κάτι έλάχιστο για τήν διαβίωσή τους.

Κι ένϋ ό ήλιος έφτανε στήν δύση του, ή κουβέντα μας όδηγοϋνταν όλο και πιο βαθιά στήν Όρθόδοξη πίστη. Καθισμένοι γύρω άπό τήν φωτιά μιλήσαμε για τόν Χριστό, τήν Παναγία,

τούς Ἁγίους καί τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Ἰδιαίτερα, ὁμως, ἀναφερθήκαμε στήν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό καί τὸν συνάνθρωπο. Τά μάτια τους ἔλαμπαν ἀπό χαρά, σάν νά βρῆκαν κάτι πολὺτιμο πού ἔψαχναν γιὰ αἰῶνες. Οἱ ἐρωτήσεις διαδέχονταν ἡ μία τὴν ἄλλη, σάν τὴν φωτιά πού φού-ντωνε προσθέτοντας ξερά ξύλα.

Ὅταν πιά εἶχε νυχτώσει, πῆ-

ραμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὸ Ἱεραποστολικὸ Κέντρο. Στὸ μυαλό μας στριφογύριζαν οἱ εἰκόνες ἀπὸ τὸ χωριὸ τῶν Μανιάτι. Ἀντιφατικές σκηνές, ἀλλὰ ὑπαρκτές. Αὐτὸ εἶναι τὸ περιβάλλον τῆς Ἀφρικῆς. Οἱ δυσκολίες συνυπάρχουν μέ τὴν χαρά κι ἐμεῖς ἀπλοὶ διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἀδελφῶν μας!

Ἄρχιμ. Πορφύριος Ὀλυμπίτης
Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς
Ἀρούσας καί Κεντρικῆς Τανζανίας

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος καί ἡ φυλή Τουρκάνα τῆς Κένυας

Στή Μονή Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὀρους φυλάσσεται ἓνα χειρόγραφο, μέ ἀριθμό 162, πού περιέχει μία ἀξιοσημείωτη περιγραφή τῆς ζωῆς καί τῶν ἐνδοξων κατορθωμάτων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ἡ ἀφήγηση περιλαμβάνει λεπτομέρειες τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Ἀλεξάνδρου, τίς σπουδές του ὑπό τόν μέντορά του, τόν μεγάλο φιλόσοφο Ἀριστοτέλη, τίς στρατιωτικές ἐκστρατείες καί νίκες του, τά πολιτιστικά καί μή ἐπιτεύγματά του καί τέλος τόν θάνατό του. Τήν ἐποχή ἐκείνη φυτεύτηκαν οἱ σπόροι τῶν μεταγενέστερων πολιτισμῶν, πού καλλιεργήθηκαν καί καρποφόρησαν, βασίστηκαν στό παράδειγμα πού μετέδωσε σέ ἄλλα ἔθνη ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητας, ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόνας.

Κι έτσι σήμερα πολλές φυλές ανά τον κόσμο ισχυρίζονται ότι κατάγονται από τον Μέγα Άλέξανδρο, πολλές πόλεις σε όλο τον κόσμο φέρουν τό όνομά του και πολλές ακόμη μαρτυρούν τήν «έπιρροή και τήν παρουσία του». Άκόμη και στήν Κένυα υπάρχει μία φυλή πολεμιστών πού ισχυρίζονται ότι είναι απόγονοι του Μεγάλου Άλεξάνδρου. Ή φυλή όνομάζεται «Τουρκάνα» και ζει γύρω από τήν όμώνυμη λίμνη, πού παλαιότερα ήταν γνωστή ως λίμνη Ρούντολφ. Είναι μία από τίς λίγες φυλές στήν Κένυα –όπως και οί Μασάι– πού δέν έχουν ακόμη επηρεαστεί από τόν "έκσυγχρονισμό" και τόν "πολιτισμό". Οί Τουρκάνα ζουν πρωτόγονα κυνηγώντας και έκτρέφοντας ζώα ως νομάδες. Ψηλοί και

λεπτοί, ντυμένοι μέ πολύχρωμους μανδύες, έχουν τόν λαιμό τους στολισμένο μέ όμορφα περιδέραια, κουβαλούν κυνηγετικά τόξα στά χέρια και στέκονται περήφανα, θυμίζοντας σχεδόν άρχαίους Έλληνες πολεμιστές.

Ή άρχική μου έπαφή μέ τήν φυλή Τουρκάνα ήταν τό 1982, όταν έπισκέφτηκα για πρώτη φορά τήν περιοχή τους. Άργότερα, πολλοί από αυτούς βαφτίστηκαν Όρθόδοξοι. Ή πρώτη κατήχηση έγινε κάτω από τήν σκιά ενός μεγάλου δέντρου – ίσως του μοναδικού στήν περιοχή εκείνη τήν έποχή– και διήρκεσε καθ' όλη τήν διάρκεια των διακοπών μου από τό Πατριαρχικό Σεμινάριο στό Ναϊρόμπι. Κάτω από αυτό τό δέντρο γνωριστήκαμε σταδιακά και σιγά-σι-

γά αναπτύχθηκε μία στενή φιλία. Ήταν αυτή η σχέση που βοήθησε τους Τουρκάνα να ανοίξουν τις καρδιές τους και να μās μιλήσουν για την ένδοξη καταγωγή τους, σύμφωνα με τις παραδόσεις τους από γενιά σε γενιά.

Οι Τουρκάνα πιστεύουν ότι ένας λευκός άνδρας, ένας Εύρωπαίος, επισκέφθηκε κάποτε την περιοχή τους. Ήταν ο Άλέξανδρος ή όπως τόν λένε στην γλώσσα τους «Έμουσούκουτ Λοκίνγκαρεν». Εκείνη την εποχή οι ντόπιες φυλές, ιδιαίτερα εκείνες που εκτρέφουν ζώα, πολεμούσαν μεταξύ τους, όπως και σήμερα. Οι Τουρκάνα αγωνίζονταν να αρπάξουν τά ζώα της αντίπαλης φυλής, τών Saburu. Ξαφνικά, εμφανίστηκε ο Άλέξανδρος, τούς έδωσε συμβουλές και τούς είπε να σταματήσουν να τσακώ-

νονται μεταξύ τους. Οί Τουρκάνα τόν ύποδέχτηκαν ως θεό πού έστειλαν οί άγγελοι. Κατά τό έθιμό τους τόν έλουσαν μέ γάλα, πιστεύοντας ότι τούς είχε έπισκεφτεί ό ίδιος ό Θεός. Ό Άλέξανδρος ταξίδεψε στην περιοχή και χάρηκε πού βρέθηκε ανάμεσα στους ντόπιους. Από παντού έρχονταν για νά τόν δοϋν και τόν λάτρευαν ως θεό τους. Τοϋ απέδιδαν μεγάλες τιμές και τελικά τοϋ έδωσαν διάφορα συμβολικά όνόματα. Οί Τουρκάνα λυπήθηκαν όταν ήρθε ή ώρα νά φύγει ό Άλέξανδρος, ό άνθρωπος πού τούς είχε μάθει τόσα χρήσιμα πράγματα, ό άνθρωπος τής καλοσύνης και τής έλπίδας. Πιστεύουν βαθιά ότι τούς βοηθά ακόμα και σήμερα, και προσμένουν την ήμέρα πού θά έπιστρέψει και θά ζήσει ξανά ανάμεσά τους.

Σύμφωνα μέ μία άλλη παράδοση πού άκουσα στην Κένυα, μία ντόπια παντρεύτηκε τόν Άλέξανδρο και γέννησε δίδυμα, τό ένα λευκό και τό άλλο μαϋρο. Το μαϋρο παιδί έφερε στον κόσμο την φυλή Τουρκάνα, ενώ τό λευκό παιδί επέστρεψε στην Εϋρώπη. Ό Άλέξανδρος λένε ότι έφερε μαζί του στολίδια από τό παλάτι του, τά όποια έδωσε στους Τουρκάνα. Τέτοια στολίδια φοριϋνται ακόμα από άνδρες και γυναίκες, γύρω από τόν λαιμό και γύρω από τούς καρπούς τους. Δίδαξε στους Τουρκάνα πώς νά φτιάχνουν όπλα και διάφορα μεγάλα και μικρά δόρατα, τά όποια αποκαλοϋν «λόγχες τοϋ Άλεξάνδρου». Μέχρι σήμερα πιστεύουν ότι πολλές παραδόσεις και έθιμά τους προέρχονται από την εποχή πού ήταν μαζί τους ό Μέγας

Ἀλέξανδρος. Ὅταν μιλάει κανείς στους Τουρκάνα γιά τόν Ἀλέξανδρο, σχηματίζει τήν ἐντύπωση ὅτι τόν θεωροῦν ἀληθινά ἅγιο καί θεϊκό.

Ἡ φυλή τῶν Τουρκάνα ἀκολουθεῖ μέχρι σήμερα ἕναν πρωτόγονο τρόπο ζωῆς. Ζοῦν πολύ κοντά στήν φύση καί ἐκφράζονται διαφορετικά ἀπό ἄλλες φυλές. Ἀγαποῦν τίς παραδόσεις τους καί ἀκολουθοῦν πιστά τά ἔθιμά τους. Κάποιοι μπορεῖ νά τούς θεωροῦν καθυστερημένους, ἀλλά ἔχουν μία χαρακτηριστική ὑπερηφάνεια, γιατί πιστεύουν ὅτι ἡ καταγωγή τους εἶναι τόσο εὐγενής. Κάθε φορά πού συναντοῦν ἕναν Ἕλληνα, ἀρπάζουν τήν εὐκαιρία νά διηγηθοῦν τά μεγάλα ἐπιτεύγματα τοῦ Ἀλέξανδρου. Τούς ἀρέσει νά ἐπι-

δεικνύουν τά κοσμήματα πού διακοσμοῦν τό σῶμα τους, τά βέλη τους καί ἄλλα πράγματα πού λατρεύουν καί τά ὅποια ἀνάγουν στήν ἐποχή πού ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος πέρασε ἀπό τήν χώρα τους. Θεωροῦν μάλιστα ὅτι ὁ μέγας στρατηλάτης ζεῖ ἀνάμεσά τους καί ὅτι τούς ἀκούει ὅταν μιλοῦν. Ὅσοι δέν ἔχουν ἔρθει ἀκόμη στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, τόν λατρεύουν ὡς θεό τους.

Ἡ ὑπερήφανη αὐτή φυλή τῆς Κένυας βιώνει τά τελευταῖα χρόνια τά ἀποτελέσματα μίας καταστροφικῆς ξηρασίας, ἐξαιτίας τῆς ὁποίας ἀναγκάζονται νά μετακινηθοῦν κατά μήκος τῶν ἀνασφαλῶν συνόρων τοῦ Νοτίου Σουδάν καί τῆς Αἰθιοπίας πρὸς ἀναζήτηση νεροῦ καί βοσκοτόπων, καθῶς ἡ παρατεταμένη λειψυδρία ὀδηγεῖ ἀναπόφευκτα τούς ἀνθρώπους καί τά ζῶα σέ λιμοκτονία. Στήν περιοχή τους ὑπάρχει δυστυχῶς μόνο μία γεώτρηση, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται γιά τήν κάλυψη τῶν ἀνθρώπων ἀναγκῶν καί

παράλληλα για τό πότισμα τῶν ζῶων, ἀλλὰ πολὺ συχνά δέν λειτουργεῖ λόγω ἔλλειψης καυσίμων γιὰ τὴν γεννήτρια.

Τό πρόβλημα βέβαια τῆς λειψυδρίας μαστίζει ὁλόκληρη τὴν Κένυα καί ἀπὸ τὰ 54 ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τῆς τό 1/3 στερεῖται καθαροῦ πόσιμου νεροῦ. Ἡ κατάσταση αὐτὴ εἶναι ἐπιδεινωμένη ἰδιαίτερα στὶς ἀγροτικές περιοχές καί στοὺς φτωχοὺς ἀστικούς πληθυσμούς. Ἔτσι, ἡ πρόσβαση σὲ καθαρό πόσιμο νερό ἀποτελεῖ μία μεγάλη καθημερινή πρόκληση γιὰ τὸν ντόπιο πληθυσμό, καθὼς οἱ ἄνθρωποι ἀναγκάζονται νὰ διανύσουν μεγάλες ἀποστάσεις γιὰ νὰ μεταφέρουν νερό ἀπὸ πηγές, ποτάμια, ρυάκια, λίμνες, πηγάδια ἢ γεωτρήσεις.

Παρά τὴν πρόσφατη ἀνακάλυψη ἀργοῦ πετρελαίου καί τὸν ἐντοπισμό ἑνός τεράστιου ὑδροφόρου ὀρίζοντα κάτω ἀπὸ τὴν λίμνη Τουρκάνα, οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς βρίσκονται ἀντιμέτωποι μὲ τὴν πείνα, τὴν ξηρασία καί τὴν φτώχεια, παρά τίς ἐλπίδες καί τὰ ὄνειρα γιὰ ἓνα διαφορετικό μέλλον. Τὰ πεινασμένα παιδιὰ μὲ τὰ ἀναιμικά

μάτια και τίς διογκωμένες κοιλιές γεμίζουν τά ράντζα τῶν νοσοκομείων, τά πτώματα τῶν ζῶων λόγω ἔλλειψης τροφῆς καί νεροῦ στοιβάζονται ἔξω ἀπό τά χωριά, τά πηγάδια στεγνώνουν τό ἕνα μετά τό ἄλλο ἢ διαθέτουν μόνο ὑφάλμυρο, μολυσμένο νερό, πού προκαλεῖ πολλές ἀσθένειες, καί οἱ Τουρκάνα βιώνουν τήν περιθωριοποίηση ἐκ μέρους τῶν κρατικῶν ἀρχῶν, πού ἀδιαφοροῦν γιά τήν νομαδική αὐτή φυλή παρά τόν ἐν πολλοῖς ὑποσχόμενο ἐκσυγχρονισμό τῆς χώρας. Καί ἐκτός ὅλων αὐτῶν, τό 92% τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ζεῖ κάτω ἀπό τό ὄριο τῆς φτώχειας καί μόνο τό 1/5 γνωρίζει γραφή καί ἀνάγνωση.

Σέ ἀντίθεση μέ ὅ,τι πιστεύει ἡ πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων γιά τήν ὑπερθέρμανση τοῦ πλανῆτη καί τίς ἀπρόβλεπτες κλιματικές ἀλλαγές μέ τίς συνέπειες πού τίς ἀκολουθοῦν (καταστροφικές ξηρασίες, ἀποδεκατισμός ζῶων, ἀνθρώπινοι θάνατοι κ.λπ.), οἱ Τουρκάνα ἐρμηνεύουν τά γεγονότα αὐτά ὡς ἔργο μίας ἀπόκοσμης δύναμης. Αὐτή ἡ δύναμη εἶναι ὁ Θεός, τόν ὁποῖο οἱ Τουρκάνα ἀποκαλοῦν Akuj καί θεωροῦν ὅτι ἐπεμβαίνει σπάνια στίς ζωές τῶν ἀνθρώπων. Ἡ πίστη αὐτή μᾶς ἐπιτρέπει νά προσεγγίσουμε τοὺς ἀνθρώπους τῆς φυλῆς αὐτῆς καί μέσω τῆς κατήχησης νά τοὺς καταστήσουμε μετόχους τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Τό ἔργο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στήν Μαύρη Ἡπειρο εἶναι δύσκολο καί κοπιαστικό καί ἡ διακονία μας στήν Κένυα ἰδιαίτερα εὐθυνοφόρος. Προσευχόμαστε στόν Κύριο καί Θεό μας νά ἐκπληρώσει τήν ἅγια ἀποστολή Του. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὅλες οἱ φυλές, ὅλα τά πλάσματά Του Τόν περιμένουν καί Του ἀπλώνουν τά χέρια τους, φωνάζοντας «*διαβάς εἰς Ἀφρικὴν βοήθησον ἡμῖν*» (Πρ. ιστ',9).

† Ὁ Κένυας Μακάριος

Μία αληθινή ιστορία από τὰ χρόνια τοῦ παπα-Κοσμᾶ

Βρισκόμαστε σέ κάποιο γραφικό χωριουδάκι τοῦ Ζαΐρ (σημερινό Κονγκό). Ἡ τροπική βλάστηση γύρω βρίσκεται σέ ἔξαρση. Οἱ μπανανιές, κατάμεστες ἀπό καρπούς, γέρνουν τὰ κλαδιά τους κι ὁ φοίνικας δίπλα στήν χορταρένια καλύβα καμαρώνει περήφανος γιά τήν λεβεντιά του!

Συλλογισμένος καί πικραμένος ἕνας γέροντας Ζαΐρινός κάθεται ἔξω ἀπό τό ἀρχοντικό του (καλύβα), μασουλώντας ζαχαροκάλαμο.

«Μά, γιατί δέν μέ θέλει ἐμένα ὁ Χριστός;», ψελλίζει μέ παράπονο. «Τί κι ἂν ἔχω δύο γυναῖκες καί εἴκοσι παιδιά μαζί τους; Ἐγώ θέλω νά γίνω Χριστιανός! Νά βαπτισθῶ Ὁρθόδοξος!». «Ὁχι», εἶπε ὁμοῦς ὁ Ἱεραπόστολος, ὁ πατήρ Κοσμᾶς. «Ὁχι! Ὁ Χριστός αὐτό δέν τό θέλει!».

Τό βράδυ, γύρω ἀπό τήν φωτιά, κάλεσε σέ οικογενειακό συμβούλιο τίς δύο γυναῖκες κι ὅλα του τὰ παιδιά. Τούς μίλησε γιά τίς σκέψεις του, τόν ἱερό πόθο του, τήν ἐπιθυμία του νά βαπτιστεῖ Χριστιανός Ὁρθόδοξος

καί τό φοβερό κώλυμα, πού τόν ἐμπόδιζε νά φτάσει στήν πραγμα- τοποίηση αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ.

Ὅπωςδήποτε θέλει νά ἀσπα- στεί τόν Χριστιανισμό, τήν Ὀρ- θοδοξία. Διακαής ὁ πόθος του. Τά δάκρυα κυλοῦν στό μελαψό, χαρακωμένο ἀπό ρυτίδες πρό- σωπό του. Πάλη καί ἀγώνας με- γάλος μέσα του. Φοβερό τό δί- λημα! Ὑστερα ἀπό ὅσα εἶδε καί ἄκουσε γιά τούτη τήν ἀληθινή θρησκεία.

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά, ὅμως, ἀγαπᾷ καί τίς δύο γυναῖκες του καί τοῦ εἶναι ἀδύνατο νά ἀποφα- σίσει ποιά ἀπό τίς δύο νά ἀπαρ- νηθεῖ. Ἐλεγε συγκρατώντας μέ κόπο τά δάκρυά του: «Ποιά νά ἀπαρνηθῶ; Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νά ἀποφασίσω».

Ἄφωνα τά παιδιά μαζεύτηκαν στήν γωνιά τους κι ἐγειραν τού- τη τήν νύχτα ὄχι μόνο νηστικά, ὡς συνήθως, ἀλλά καί πικραμένα, γιά νά κοιμηθοῦν.

Ποιά τύχη θά εἶχε ἄραγε αὐτή ἡ ἱστορία;

Ὁ γερο-Ζαῖρινός στριφογύρι- ζε ὅλη τήν νύχτα στά χορτάρια στρωσίδια. Ξαφνικά ἡ καρδιά του ξαλάφρωσε, λές καί ἔπαψε ἡ τρικυμία καί ἄρχισε νά κοπάζει κι ὁ ἀνεμοστρόβιλος!

Στό μυαλό του τριγυρίζει ἡ κατηγορηματική ἄρνηση τοῦ Ἰε- ραποστόλου, πού ἀποτελεῖ καί ἀπαράβατο νόμο τῆς Ὀρθοδοξί- ας μας. Καί τώρα κλαίει μέ λυγ- μούς ἀπαρηγόρητος. Τά χεῖλη του ἀσυναίσθητα ψιθύρισαν γιά πρώτη φορά μία προσευχή στόν γλυκύ μας Ἰησοῦ, πού, ὅπως ἔδειξαν τά πράγματα, ἔσκυψε πλάι του, ἀφουγκράστηκε τίς ἐπιθυμίες του καί ἔσπευσε νά τόν βοηθήσει. Οἱ συντρόφισσές του ξαγρυπνοῦσαν ἔξω ἀπό τήν κα- λύβα, κάτω ἀπό τό φῶς τοῦ φεγ- γαριοῦ, χωρίς νά παίρνουν τήν μεγάλη ἀπόφαση, ποιά ἀπό τίς δύο θά φύγει.

Ἡ νεότερη, γερμένη κάτω ἀπὸ τὸν φοίνικα, ἀπελπισμένη καὶ δακρυσμένη, ἀποκοιμήθηκε ἐλαφρά καὶ ἀνάμεσα σέ ὄνειρο καὶ ὄπτασία εἶδε τὴν ἀπαστράπτουσα μορφή τοῦ Ἐσταυρωμένου. Αὐτοῦ τοῦ Ἄγνωστου γι' αὐτὴν μέχρι τότε Ἰησοῦ, πού τῆς εἶπε γλυκά καὶ ἀποφασιστικά:

—Μάθε στὴν ζωὴ σου ὅτι ἀγάπη θά πεῖ θυσία. Γι' αὐτό βλέπεις καὶ μένα πάνω στὸν Σταυρό. Ὁ Χριστιανός καὶ ἡ Ὀρθοδοξία μας ζητοῦν νά σταυρώσουμε τὰ πάθη μας, τίς λανθασμένες ἐπιθυμίες μας. Τό «ἐγώ» καὶ τό «θέλω» πρέπει νά ὑποτάσσονται στό «πρέπει». Φύγε, ἐσύ, πού τὸν ἀγαπᾶς πιο πολὺ, φύγε! Ἐγώ θά εἶμαι κοντά σου! Θά εὐλογήσω τὰ βήματά σου! Θά σέ προστατέψω! Μέγιστη θά εἶναι ἡ ἀνταμοιβή σου γι' αὐτὴ τὴν θυσία, καὶ ἄς μὴ μέ γνωρίζεις! Θά εἶσαι καὶ ἐσύ κάποτε κοντά μου «ἐν τῷ Παραδείσῳ»...

Εὐπνήσε ἀναστατωμένη ἡ Ζερμέν. Πετάχτηκε πάνω ἀπο-

φασισμένη. Εἶχε ἀρχίσει νά ἀχνοφέγγει. Μπῆκε μέσα στὴν καλύβα, σκούπισε βιαστικά τὰ δάκρυά της μέ τίς μαῦρες ροζιασμένες παλάμες της καὶ σκούνησε ἀπαλά τὸν μέχρι τότε σύντροφό της πού μισοκοιμόταν.

—Φεύγω, τοῦ εἶπε, γιατί ἔτσι πρέπει. Δέν μπορῶ νά ἀντισταθῶ σ' ἐκείνη τὴν φοβερὴ δύναμη, πού ἐκπέμπει ὁ Χριστός πού ἀγαπᾶς καὶ θέλεις νά γίνεις ἀκόλουθός Του... Φεύγω ὀριστικά! «Γενθήτω τό θέλημά Του», ψιθύρισε ἡ ἀγνή, ὀλόλευκη ψυχὴ της.

Δάκρυα χαρᾶς καὶ λύπης συνόδευσαν τὸν ἀποχωρισμό. Πῆρε τὰ παιδιά της καὶ χάθηκε μέσα στὰ δάση. ἔξαφανίστηκε. Τί δύναμη ἀπόφασης! Τί μεγαλεῖο! Τί πανάκριβο δῶρο κατέθεσε στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ μας ἐκείνη τὴν ὥρα, χωρὶς νά τό καταλάβει αὐτὴ ἡ γυναίκα, πού ἔσφιξε τὴν καρδιά της καὶ ἔφυγε στό ἄγνωστο, ἀπαρνούμενη τὴν ἡσυχὴ οἰκογενειακὴ ἐστία!

Χαρούμενος ὁ γερο-Ζαΐρινός, μέ ἀλαφρωμένη τήν καρδιά, ἔτρεξε στόν π. Κοσμά καί τοῦ ἀνακοίνωσε τά συμβάντα. Ὑστερα ἀπό μετάνοια καί ἐξομολόγηση, δέχτηκε τό Ἅγιο Βάπτισμα καί ὕστερα μετέλαβε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἡ μεγάλη του ἐπιθυμία εἶχε πραγματοποιηθεῖ. Ἀναγεννημένος πνευματικά, ἀποφάσισε νά ζήσει μέ τόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Τήν ἐπομένη τῆς βάπτισης ἔγινε καί ὁ Ὁρθόδοξος γάμος. Χαρές καί ξεφαντώματα οἱ ἰθαγενεῖς στό χωριουδάκι τοῦ Ζαῖρ!

Ὅμως οἱ βουλές τοῦ Κυρίου εἶναι ἀνεξιχνίαστες! Τρεῖς ἡμέρες μετά τήν βάπτισή του, ξαφνικά ὁ Χριστός μας τόν κάλεσε κοντά Του στούς οὐρανοῦς. Κοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ! «Μακάριοι οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες...».

Σάν βόμβα ἔσκασε σέ ὅλο

τό ἀφρικανικό χωριό ἡ εἶδηση. Ἔφυγε τόσο ξαφνικά καί ἐντελῶς ἀπροσδόκητα. Ἀπίστευτο! Ἐντύπωση ἔκανε σέ ὅλους ἐκείνη ἡ γλυκιά, ἤρεμη, γελαστή μορφή τοῦ νεκροῦ νεοφώτιστου. Ἄγγελοι πῆραν στά χέρια τους, πρὸς κατασχύνη τῶν δαιμόνων, ἐκείνη τήν ὠραία ψυχούλα καί τήν ὀδήγησαν στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, νά ζήσει αἰώνια στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μαθαίνοντας τό περιστατικό, ἐπέστρεψε ἡ δεύτερη σύζυγος μέ τά παιδιά της. Καί ἔτσι, ὅλοι μαζί πιά, βαπτίστηκαν Χριστιανοί καί ἔζησαν εὐτυχισμένοι, ἀκολουθώντας τόν δρόμο, πού τοὺς χάραξε ὁ Χριστός μας. Τό Ἅγιο Φῶς, πού ἄναψε ἐκείνη τήν μεγάλη νύχτα τῆς ἀπόφασης πάνω ἀπό τήν καλύβα τους, δέν ἔσβησε ποτέ. Ἔγινε ὁ φάρος τῆς ἐλπίδας καί τῆς σωτηρίας τους.

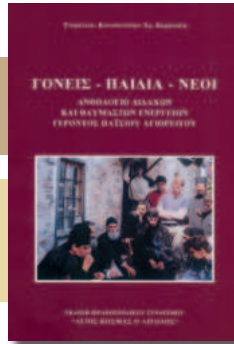
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ - ΠΥΞΙΔΑ ΣΕ ΧΑΛΕΠΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ

Έκδόσεις Ίεραποστολικού Συνδέσμου «Άγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός»

Τό Ίεραποστολικό μου Ἡμερολόγιο, τοῦ Ἱερομονάχου Κοσμᾶ Γρηγοριάτου
Ἡμερολογιακές καταγραφές πού καταδεικνύουν τόν χαρακτήρα, τήν αγωνιστικότητα, ἀλλά καί τήν συγκλονιστική καθημερινότητα τοῦ μεγάλου μάρτυρα Ἱεραποστόλου τοῦ Ζαΐρ.

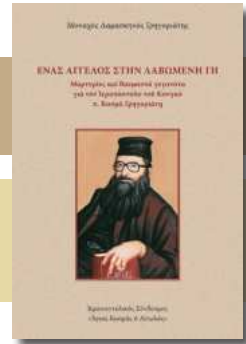
Τό βιβλίο τιμᾶται 10€.

Γονεῖς - Παιδιά - Νέοι. Ἀνθολόγιο διδασχῶν καί θαυμαστῶν ἐνεργειῶν Γέροντος Παΐσιου

Διδαχές τοῦ Ἁγίου Γέροντα Παΐσιου γιά τούς γονεῖς, τά παιδιά καί τούς νέους, ἔτσι ὅπως ἔχουν καταγραφεῖ στά μέχρι σήμερα ἐκδοθέντα βιβλία γιά τόν βίο καί τήν διδασκαλία του.

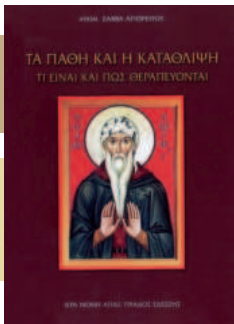
Τό βιβλίο τιμᾶται 10€.

Ἐνας ἄγγελος στήν λαβωμένη γῆ, τοῦ Μοναχοῦ Δαμασκηνοῦ Γρηγοριάτη
Στίς σελίδες τοῦ βιβλίου παρατίθενται ὁ βίος καί ἡ διδασκαλία τοῦ Γέροντα Θαοδδαίου γιά τούς λογισμούς, τήν οικογενειακή ζωή, τήν ταπείνωση, τήν μετάνοια, τήν προσευχή, τήν ἀγάπη καί τόν πνευματικό κόσμο.

Τό βιβλίο τιμᾶται 8€.

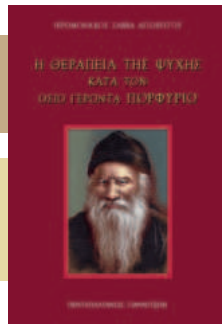
Έκδοσεις Ἱεῶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος, Ἐδεσσα

Τά πάθη καί ἡ κατάλιψη. Τί είναι καί πῶς θεραπεύονται, τοῦ Ἱερομονάχου Σάββα Ἀγιορείτου

Τά πάθη μάς ἀποπροσανατολίζουν, μάς ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό καί τούς συνανθρώπους μας, μάς διαστρέφουν. Κάθε ἀρετή είναι μιά κίνηση ἀγάπης πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τόν πλησίον.

Τό βιβλίο τιμᾶται 9€.

Ἡ θεραπεία τῆς ψυχῆς κατὰ τόν Ὁσιο Γέροντα Πορφύριον, τοῦ Ἱερομονάχου Σάββα Ἀγιορείτου

Συμβουλές τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου γιά τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς μέ τήν ὑπακοή καί τήν προσευχή, πού ὀδηγοῦν τόν ἄνθρωπο στό νά ἀγαπήσει τόν Θεό καί νά ἀνακαλύψει τήν Θεία Χάρη.

Τό βιβλίο τιμᾶται 7€.

Οἱ γονεῖς καί οἱ ἐλεύθερες σχέσεις - Ἡ ἀγνόητα: τί είναι καί πῶς θά τήν κατορθώσουμε, τοῦ Ἱερομονάχου Σάββα Ἀγιορείτου

Ὁ κατὰ Χριστόν Γάμος είναι δρόμος γιά τήν θέωση καί ἡ οἰκογένεια είναι μιά κατ' οἶκον Ἐκκλησία. Ὄταν ἡ οἰκογένεια λειτουργεῖ σωστά, παράγει πρόσωπα, ἀνεξάρτητους χαρακτήρες, ἄνθρωπους ἀληθινά ἐλεύθερους.

Τό βιβλίο τιμᾶται 7€.

Έκδόσεις Ἱεροῦ Ἠσυχαστηρίου «Άγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος», Μεταμόρφωση Χαλκιδικῆς

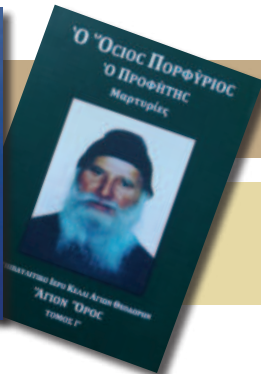
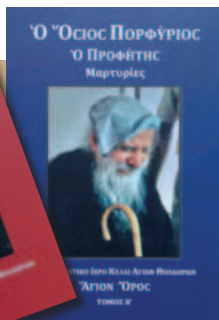
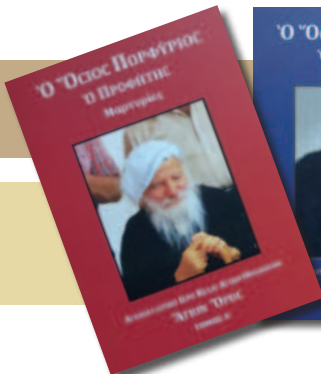

Ἀσκητές μέσα στόν κόσμο (τόμοι Α' - Γ')

Οἱ τρεῖς τόμοι περιέχουν τίς βιογραφίες λαϊκῶν ἀνθρώπων πού ἀγάπησαν τόν Θεό, ἔκαναν βίωμα τήν πίστη μας καί διακρίθηκαν γιά τήν ἐνάρετη ζωή τους. Κάθε τόμος τιμᾶται 9€.

Έκδόσεις Άγιοπαυλίτικου Έργοῦ Κελλίου Ἁγίων Θεοδώρων, Ἄγιον Ὄρος

NEA ΕΚΔΟΣΗ

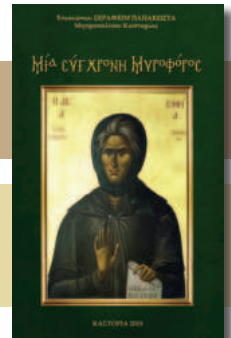
Ὁ Ὅσιος Πορφύριος ὁ προφήτης. Μαρτυρίες (τόμοι Α' - Γ')
Οἱ τρεῖς τόμοι περιέχουν νέες μαρτυρίες καὶ θαυμαστά περιστατικά πού ἐγίναν τόσο ἐν ζωῇ, ὅσο καὶ μετὰ τὴν Κοίμηση τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου καθὼς καὶ προφητικέες ῥήσεις του.
Κάθε τόμος τιμᾶται 10€.

Ὁ Πάνσοφος Ὅσιος Πορφύριος. Μαρτυρίες (τόμος Α')
Ὁ τόμος περιέχει νέες μαρτυρίες, θαύματα πού ἐγίναν μετὰ τὴν Κοίμηση τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου καθὼς καὶ λόγους τοῦ Ἁγίου.
Τὸ βιβλίο τιμᾶται 11€.

Έκδόσεις Ἱερᾶς Μονῆς Γενεθίου τῆς Θεοτόκου, Κλεισούρα Καστοριάς

NEA ΕΚΔΟΣΗ

Ἡ χελιδόνα τοῦ Πόντου (Ἡ Ἁγία Σοφία ἢ ἐν Κλεισούρα), τοῦ μακαρ. Μητροπολίτου Καστορίας Σεραφεῖμ
Ὁ θαυμαστός βίος καὶ ἡ ἀσκητικὴ βιοτὴ τῆς νεοφανοῦς Ὁσίας Σοφίας, μέσα ἀπὸ τίς ἀναμνήσεις καὶ τίς ἀφηγήσεις ὄσων τὴν γνώρισαν, τὰ θαύματα καὶ τὴν ἀναγνώριση τῆς ἀγιότητάς της.
Τὸ βιβλίο τιμᾶται 17€.

Ὁσία Σοφία ἢ ἐν Κλεισούρα, Σύντομος βίος - Παρακλητικός Κανὼν - Χαιρετιστήριο οἴκου
Ἐνα ἐγχειρίδιο γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὰ θαύματα τῆς νεοφανοῦς Ὁσίας Σοφίας, πού περιέχει καὶ τὸν Παρακλητικὸ Κανὼνα καὶ τοὺς Χαιρετισμοὺς της.
Τὸ βιβλίο τιμᾶται 3.50€.

Μία σύγχρονη μυροφόρος, τοῦ μακαρ. Μητροπολίτου Καστορίας Σεραφεῖμ
Ἐνα βιβλίο γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὰ θαύματα τῆς Ὁσίας Σοφίας, πού ἐξῆσε στὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Κλεισούρας, μὲ πλοῦσιον φωτογραφικὸ ὕλικό.
Τὸ βιβλίο τιμᾶται 8€.

Έκδοση Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου, Κύπρος

NEA ΕΚΔΟΣΗ

Ἡ Ὁσία Γερόντισσα Γαλακτία τῆς Κρήτης. Παρακαταθήκη καὶ διδάγματα τῆς Γερόντισσας. Μαρτυρίες ἀνθρώπων πού τὴν γνώρισαν
Ἐνα βιβλίο μὲ τὴν παρακαταθήκη καὶ τὰ διδάγματα τῆς Ὁσίας Γερόντισσας Γαλακτίας τῆς Κρήτης, ἐπιλογές ἀπὸ τὰ ποιήματά της καὶ μαρτυρίες ἀνθρώπων πού τὴν γνώρισαν.
Τὸ βιβλίο τιμᾶται 20€.

Τὰ βιβλία διατίθενται ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖο τοῦ Ἱ. Συνδέσμου μας. Γιά παραγγελίες ἀπευθύνεστε στὸ τηλ. 2310 602602.

